

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2011/2012

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta: Jiří Topinka

Název práce:

Posudek: bakalářské praktické práce

Avantgardní balet Les Noces Igora Stravinského z dvacátých let 20.stol. vykládá příběh aranžované svatby mladého páru se scénami z různých tradičních ruských příběhů, které se odehrávají na pozadí disparátních fragmentů hudby, kde jsou použity perkuse i 4 klavíry. Ženich s nevěstou jsou k sobě vybráni, dva různé světy jsou k sobě násilně přiřazeny a spojeny. Podivný, fragmentární svět, ve kterém se postavy pohybují, funguje jako spojení abstraktního a figurativního, logického a zvláštního. Aktéři se v něm nikdy neustálí ani naplno nezakotví v jednom či v druhém pólu. Dala by se snad tato charakteristika uplatnit jako metaforický popis

Topinkových obrazů? Aranžované spojení nespojitelných světů?

Formálně evokují Jiřího obrazy díla artificialismu 20.tých let. Jakési poetické, trochu surreálné vize, abstraktní koláže, které ale na rozdíl od tohoto směru neaspírají na mapování nevědomých psychických procesů. Odkazují k současnému typu samplování, jaké známe z elektronické hudby, djingu, vjingu apod. Určitý náznak, že nejde o díla z 20tých a 30tých let 20. stol., ale z doby současné, jsou odkazy na inspiraci chybami videozáznamů a poruchami digitálních televizních přenosů a jejich překrývání, prolínání nebo splývání. To je ale viditelné jen na několika málo obrazech, ostatní by se daly zaměnit s duchem a pracemi doby před 90 lety. Malba Jiřího Topinky není odrazem skutečnosti, podle své osobní interpretace rozvíjí už třetím rokem odkaz Magritta, jehož obrazy jsou plné fantastična, ale i humoru a vtipu. Ten se v tomto souboru menších obrazů bakalářské práce projevuje spíše v kontrastu malířsky různě útržkovitě prostoupených prostorů, než v disparátním spojení konkrétních objektů a předmětů. Vznikají hybridní slepence, zakotvené v modernistické abstrakci, které si pohrávají s nejistotou a dvojakostí, hloubkou a plochou, fragmentem a celkem. Jsou vizuálně vytříbené a pro mne dostatečně zajímavé na to, aby mne bavilo se na ně dívat. Ostatně vizualita, nepřemožitelná přitažlivost nevysvětlitelného bytí, je v obrazech asi to, co Topinka intuitivně hledá a uměle konstruuje. Ale mám onu dotěrnou otázku – v čem jsou obrazy podle autora výrazem dnešní doby? A zajímá ho tato problematika?

Doporučuji bakalářskou práci k přijetí a přes určité váhání mhouřím oči a hodnotím ji výborně, stupněm A.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): Tomáš Lahoda, ak. mal.

Datum: 8.6.2012

Podpis: